

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 36EK/2540/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122426685
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Blahová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122426685.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EDYPLUS s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 258 881, zast.: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti povinnému: A. A., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom B., XXX XX B., o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 1781,03 Eur, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Martin Thomka, so sídlom exekútorského úradu Pavla Mudroňa 483/28, 036 01 Martin, pod sp. zn. 366EX 705/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Oprávnený je p o v i n n ý uhradiť súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov vo výške 36,- EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.09.2022 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 1781,03 Eur na základe exekučného titulu - Uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 2C/80/2015 zo dňa 19.07.2022, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 31.08.2022 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 06.10.2022 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Martin Thomka, so sídlom exekútorského úradu Pavla Mudroňa 483/28, 036 01 Martin, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 366EX 705/22.

3. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 09.10.2022 sa podľa slov súdneho exekútora povinnému poštou do vlastných rúk nepodarilo doručiť, zároveň súdny exekútor uviedol, že povinný si je vedomý exekučného konania nakoľko aj napriek uvedenej skutočnosti podal návrh na zastavenie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol poverenému súdnemu exekútorovi doručený dňa 07.05.2024 (na poštovú prepravu podaný dňa 06.05.2024). Nakoľko sa povinnému zo strany súdneho exekútora nepodarilo doručiť upovedomenie o začatí exekúcie, súd nevie posúdiť, či bol návrh povinného na zastavenie exekúcie podaný v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

4. Súdny exekútor postúpil tunajšiemu súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s ostatnými prílohami dňa 16.05.2024.

5. Povinný svojím návrhom zo dňa 06.05.2024 žiada zastavenie exekúcie. Povinný odôvodnil svoj návrh tým, že: „Dňa 26.04.2024 mi bolo doručené Upovedomenie o vykonaní exekúcie sp. zn. 366EX 705/22, voči tomuto Upovedomeniu podávam Návrh na zastavenie exekúcie exekútorom a to na základe týchto dôvodov: Dňa 12.07.2021 vydal Okresný súd Žilina uznesenie č. k. 3OdK/59/2021, ktorým vyhlásil konkurz na môj majetok ako dlžníka. Uznesenie bolo súdom zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 19.07.2021, teda od 20.07.2021 je právoplatné.“ Ako dôkaz povinný predložil: Uznesenie Okresného

súdu Žilina sp. zn. 3OdK/59/2021 zo dňa 12.07.2021. Povinný taktiež citoval ustanovenia § 166e ods. 1, ods. 2 a § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze“). Povinný ďalej uviedol: „Exekúcia vedená pod číslom 366EX 705/22 je voči mne vedená na základe rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 2C/80/2015 zo dňa 19.07.2022, ktorým boli vyčíslené trovy konania oprávnenej. Právo na náhradu trov konania v rozsahu 50 % bolo ale oprávnenej priznané už na základe rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 2C/80/2015 zo dňa 21.10.2019.“ Ako dôkaz povinný predložil: Rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 2C/80/2015 zo dňa 21.10.2019. Ďalej uviedol: „Mám za to, že moja pohľadávka voči oprávnenej je oddlženou pohľadávkou, nakoľko vznikla ešte na základe rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 2C/80/2015 zo dňa 21.10.2019, právoplatného dňa 03.01.2020 a vykonateľného dňa 08.01.2020, teda pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz a zároveň je naplnená aj tá podmienka, že nejde o pohľadávku patriacu pod režim nedotknutej pohľadávky, ani pod režim pohľadávky vylúčenej z uspokojenia.“ Povinný poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 1863/2021 zo dňa 13.07.2021, ustanovenia § 167f ods. 2 zákona o konkurze, § 61n ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

6. Oprávnený sa k návrhu povinného vyjadril tak, že nesúhlasí so zastavením exekúcie. Oprávnený prostredníctvom zástupcu uviedol, že: „Dňa 10.05.2024 bolo oprávnenému doručené podanie súdneho exekútora, v zmysle ktorého vyzval poverený súdny exekútor oprávneného, aby sa vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. K predmetnému návrhu na zastavenie exekúcie si dovoľuje oprávnený predložiť nasledovné stanovisko. Pohľadávka, ktorá je vymáhaná v exekučnom konaní, vedenom pod sp. zn. 366EX 705/22 je vymáhaná v súlade so zákonom. Oprávnený má za to, že pohľadávka, vymáhaná v predmetnom exekučnom konaní je vymáhaná v súlade so zákonom. Pohľadávka oprávneného, ktorá vznikla z titulu trov konania vo svojej podstate predstavuje pohľadávku sui generis oproti pohľadávkam vzniknutým napr. z titulu existencie konkrétneho záväzkovoprávneho vzťahu alebo zodpovednostného vzťahu, kedy v týchto prípadoch momentom splnenia konkrétnych záväzkovoprávnych podmienok možno hovoriť o existencii tzv. dospelej či splatnej pohľadávky. V prípade pohľadávky vzniknutej z titulu náhrady trov konania však možno hovoriť o existencii tejto pohľadávky až po právoplatnom rozhodnutí súdu o trovách súdneho konania. Konkurz na majetok povinného bol vyhlásený dňa 19.07.2021, pričom oprávnenému vznikla pohľadávka z titulu priznaných trov konania až dňa 19.07.2022, t.j. po vyhlásení konkurzu, a teda jednalo sa o pohľadávku proti podstate, ktorú si nebolo možné uplatniť v predmetnom konkurznom konaní prihláškou, nakoľko predmetné konkurzné konanie bolo ukončené už dňa 08.10.2021, a to z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryla ani náklady konkurzu. Nakoľko si teda oprávnený nemohol uplatniť priznanú pohľadávku v konkurze prihláškou a povinný si neplnil povinnosť uloženú Uznesením dobrovoľne, podal oprávnený proti povinnému návrh na vykonanie exekúcie. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že oprávnený postupoval v súlade so zákonom, keď voči povinnému podal návrh na vykonanie exekúcie aj napriek skutočnosti, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nakoľko pohľadávka oprávneného vznikla až po vyhlásení konkurzu na majetok povinného. V prípade, ak by mal súd za to, že pohľadávka, priznaná exekučným titulom, mala byť oprávneným uplatnená v konkurznom konaní, čo však oprávnený výslovne popiera, oprávnený z dôvodu právnej istoty uvádza, že táto právna skutočnosť bola oprávneným uvedená s oneskorením, a na túto s poukazom na zásadu koncentrácie v exekučnom konaní, nie je možno prihliadať. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne. Návrh vecne vyhodnotí tak, ako keby predmetné tvrdenie neobsahoval. Procesný úkon povinného (návrh na zastavenie exekúcie) je teda právne neúčinný. (C. A. a kolektív, Exekučný poriadok, komentár, C.H. Beck, 2018, ISBN: 978-80-7400-706-4, str.363). Z právnej teórie vyplýva, že ak povinný podá návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, môže povinný odôvodniť podanie návrhu na zastavenie exekúcie iba právnou skutočnosťou, ktorá nastala po uplynutí tejto lehoty. To platí bez ohľadu na to, či je tento návrh v poradí prvým návrhom alebo či je v poradí druhým a ďalším návrhom. Nakoľko návrh na zastavenie exekúcie bol povinným podaný skoro 2 roky po začatí exekučného konania, na tento nie je možné prihliadať. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, oprávnený navrhuje, aby súd vydal nasledovné uznesenie: Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietá.“

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods.2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 166 ods. 1) zákona o konkurze, každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 166a ods. 1 písm. a) zákona o konkurze, ak tento zákon neustanovuje inak, (§166b, § 166c) len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môže byť uspokojená pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

14. Podľa § 166e ods. 1 zákona o konkurze, o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide.

15. Podľa § 166e ods. 2 zákona o konkurze, oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

16. Podľa § 167a ods. 3 zákona o konkurze, vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku.

17. Podľa § 167f ods. 1 zákona o konkurze, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

18. Podľa § 199 ods. 9 zákona o konkurze, ak tento zákon neustanovuje inak, za deň doručenia súdneho rozhodnutia alebo inej písomnosti sa považuje nasledujúci deň po zverejnení súdneho rozhodnutia alebo inej súdnej písomnosti v Obchodnom vestníku. Rovnako písomnosti, ktoré sa podľa tohto zákona zverejňujú v Obchodnom vestníku, sa považujú na účely tohto zákona za zverejnené nasledujúci deň po ich zverejnení v Obchodnom vestníku.

19. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

22. Každá platobne neschopná fyzická osoba a to bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o záväzky z jej podnikateľskej činnosti, má možnosť domáhať sa oddĺženia prostredníctvom konkurzu alebo splátkového kalendáru. Inštitútom oddĺženia sa dlžník zbaví starých dlhov, ktoré mu vznikli pred vyhlásením konkurzu alebo pred tým ako mu bola poskytnutá ochrana pred veriteľmi. Tiež sa zbaví všetkých záväzkov, ktoré by mohli vzniknúť v budúcnosti, na základe dovtedy uzatvorených zmlúv či záväzkov. Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý predpokladá ustanovenie § 167f zákona o konkurze, je zákaz začatia a vedenia exekučného konania a obdobného vykonávacie konania (daňové exekučné konanie), a povinnosť rozhodnúť o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú.

23. Súd preskúmal návrh na zastavenie exekúcie podaný povinným. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie ako aj jeho príloh k nemu a s vyjadrením oprávneného, súd dospel k názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný.

24. V danej veci súd lustráciou vo verejných registroch zistil, že uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 3OdK/59/2021 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 137/2021 dňa 19.07.2021, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - povinného, ktorému bol ustanovený správca: JUDr. Veronika Kacová, so sídlom kancelárie Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 52 709 183, značka správcu: S1958. V uvedenom uznesení súd zároveň rozhodol o oddĺžení povinného a vyzval veriteľov na prihlásenie pohľadávok, pričom účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú odo dňa nasledujúceho po dni zverejnenia tohto uznesenia v Obchodnom vestníku, t. j. dňa 20.07.2021.

25. Súd preštudoval Rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 2C/80/2015 zo dňa 21.10.2019, ktorý sa stal právoplatným dňa 03.01.2020 a vykonateľným dňa 08.01.2020, zistil že oprávnenému (žalobcovi v pôvodnom súdnom konaní) bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči povinnému (žalovanému 1/ v pôvodnom súdnom konaní) a žalovanej 2/ v rozsahu 50 %.

26. K otázke vzniku pohľadávky na náhradu trov konania sa vyjadril už Ústavný súd SR, a to nielen v náleze sp. zn. IV. ÚS 186/2021 zo dňa 13. 07. 2021, ale aj v ďalších svojich rozhodnutiach, pričom ostatným takým rozhodnutím je nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 454/2021 zo dňa 03. 03. 2022, v ktorom sa Ústavný súd zaoberal pomerne široko a komplexne a v rámci rozhodnutia komparoval aj viaceré svoje iné rozhodnutia. Ústavný súd SR tu dospel k jednoznačnému záveru, že existencia pohľadávky na náhradu trov konania je založená už súdnym rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania (rozhodnutím v 1. fáze rozhodovania o náhrade trov konania) a nie až rozhodnutím o výške tejto náhrady (rozhodnutím v 2. fáze rozhodovania o náhrade trov konania). Pokiaľ teda o nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté pred rozhodujúcim dňom (t.j. pred mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz), v dôsledku oddĺženia oprávnený stratil možnosť nárokovať si právo iným spôsobom než prihláškou do konkurzu. Ústavný súd v spomínanom náleze uznal, že „existencia uznesenia o výške

trov konania je esenciálna z hľadiska možnosti jeho núteného výkonu v exekučnom konaní, kde slúži ako exekučný titul, tak ako na to poukazoval i okresný súd. Avšak na tento aspekt nemožno nahliadať izolovane, ak do hry vstupuje konkurzné konanie. Zákon o konkurze je rovnocenným predpisom k Civilnému sporovému poriadku, a preto v prípadoch, keď právny subjekt podlieha konkurznému, reštrukturalizačnému či oddlžovaciemu režimu, je potrebné vziať do úvahy účel a špecifiká týchto konaní. Komentáre k zákonným predpisom, na ktoré poukazuje okresný súd, nemôžu pamätať na všetky tieto súvislosti a situácie, ktoré so sebou prináša aplikačná prax. Účelom konkurzného konania je konsolidácia dlhov úpadcu vzniknutých do určitého časového momentu, a to v zásade bez splnenia podmienky, aby pohľadávky vzniknuté pred rozhodujúcim dňom boli judikované, čo sa týka ich výšky. Prihliadnuc na tento významný aspekt, je možné akceptovať názor, že nárok na náhradu trov konania konštituovaný meritórnym súdnym rozhodnutím (čo sa týka základu) je možné prihlásiť do konkurzu aj bez existencie rozhodnutia o výške trov konania. To platí v prípade, ak nárok na náhradu trov konania vznikol pred tzv. rozhodujúcim dňom, čo znamená, že rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania nadobudlo právoplatnosť pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (IV. ÚS 186/2021), čo bol aj prípad sťažovateľa.“ „Pokiaľ samotný základ práva prichádza o uplatniteľnosť, neskoršie vydanie uznesenia o výške trov konania na uvedenom nič nemení, pretože strata nároku sa dotýka celého práva bez ohľadu na výšku. (I. ÚS 454/2021)“.

27. Na základe vyššie uvedeného exekučný súd konštatuje, že vymáhaná pohľadávka vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok povinného, pretože rozhodujúci je vznik pohľadávky, tzn. vznik práva na plnenie, ktorým je deň právoplatnosti rozsudku o priznaní nároku o náhrade trov konania, čo je v danom prípade dňa 03.01.2020. Konkurz bol na majetok povinného vyhlásený a povinný bol od všetkých dlhov oddlžený Uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 3OdK/59/2021 dňom jeho zverejnenia v obchodnom vestníku dňa 19.07.2021. Súd má teda za nesporné, že pohľadávka oprávneného vznikla pred vyhlásením konkurzu na majetok povinného. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pohľadávku, ktorá sa od povinného vymáha v tejto exekúcii, je možné uspokojiť len vo vyhlásenom konkurze a z tohto dôvodu sa predmetná pohľadávka stáva voči povinnému nevymáhateľnou.

28. Exekučný súd na podporu záverov prijatých v tomto uznesení poukazuje na nálezh Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 454/2021, kde prijal záver a odkázal už na skoršie rozhodnutie cit.:“...je možné akceptovať názor, že nárok na náhradu trov konania konštituovaný meritórnym súdnym rozhodnutím (čo sa týka základu) je možné prihlásiť do konkurzu aj bez existencie rozhodnutia o výške trov konania. To platí v prípade, ak nárok na náhradu trov konania vznikol pred tzv. rozhodujúcim dňom, čo znamená, že rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania nadobudlo právoplatnosť pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (IV.ÚS 186/2021)... Je preto potrebné zohľadniť časové hľadisko vzniku pohľadávok, ktoré sa prihlasujú do konkurzu, a následnú mieru ich uspokojenia, ktorá by mala byť rovnaká. Zohľadňujúc vzájomné vzťahy veriteľov, ktorých pohľadávky vznikli pred vyhlásením konkurzu, ale ich výška nebola určená súdnym rozhodnutím, by nebolo udržateľné, ak by pohľadávka na náhradu trov konania mala výhodnejšie postavenie ako iné pohľadávky majúce základ v hmotnom práve, a to len z dôvodu, že zákonodarca rozdelil rozhodovanie o náhrade trov konania na dve fázy. To, že si veriteľ, ktorý má súdom priznaný „len“ nárok na náhradu trov, ktorých výška nie je určená, prihlási pohľadávku na náhradu trov do konkurzu, zodpovedá aj všeobecnému princípu „vigilantibus iura scripta sunt“ a je prejavom primeranej zodpovednosti a starostlivosti veriteľa, ktorú od neho možno očakávať a odôvodnene požadovať.“

29. Dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku môže byť akákoľvek právna skutočnosť, ktorá z hmotnoprávneho alebo z procesnoprávneho hľadiska bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku môže vyplývať nielen z ustanovení Exekučného poriadku, ale aj ustanovení iných procesnoprávných predpisov alebo hmotného práva. Nevymáhateľnosť pohľadávky vymáhanej v exekúcii v dôsledku oddlženia povinného subjektu konkurzom podľa štvrtej časti Zákona o konkurze je dôvod, pre ktorý musí súd už začatú exekúciu kedykoľvek aj bez návrhu zastaviť.

30. Vzhľadom na to, že pohľadávka vymáhaná v tejto exekúcii sa stala nevymáhateľnou v dôsledku oddlženia povinného subjektu konkurzom podľa štvrtej časti Zákona o konkurze, je tu iná skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Preto exekučný súd túto exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil, tak ako je to uvedené v prvom výroku tohto uznesenia.

31. Podľa § 195 Exekučného poriadku, sú trovami exekučného konania trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

32. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

34. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

35. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

36. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

37. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

38. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

39. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

40. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona NSSR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

41. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

42. O náhrade trov súdneho exekútora rozhodol súd podľa 199c ods. 1 Exekučného poriadku tak, že náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora v súvislosti s vedením exekúcie proti povinnému zaviazal oprávneného. Súd prihliadol na zákonnú dikciu vyjadrenú v ustanovení § 197 Exekučného poriadku a to, že súdnemu exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vždy. Exekúcia bola zastavená súdom z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať v rozsahu podaného návrhu na vykonanie exekúcie. Z uvedených dôvodov súd podľa § 199c ods. 1 v spojení s § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.

233/1995Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, zaviazal na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora oprávneného vo výške 36,- Eur s DPH (30,- Eur náhrada paušálnych výdavkov + 20% DPH) tak, ako je uvedené v druhom výroku tohto uznesenia.

43. O trovách exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie súd nerozhodoval, nakoľko oprávnený ani povinný si nárok na ich náhradu neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.